

Όταν η αγάπη του λαϊκού διδάσκει τον πνευματικό(από ψυχωφελές βιβλίο πραγματικό

Ήταν ένα ζευγάρι

άτεκνο. Και οι δύο με κοινό πνευματικό και θρησκευόμενοι. Οπότε η σύζυγος, εγκαταλείπει τον σύζυγο γιατί δεν της έκανε παιδιά. Δεν δίνει καμιά ευκαιρία στον γάμο της, πού ήταν μάλιστα και ο δεύτερος γάμος της! Σκοπός της και θέλημα της να κάνει παιδιά.Τον διώχνει από το σπίτι λοιπόν, αλλά δέχεται και να την συντηρεί, ασχέτως αν δεν τον παραδέχονταν για άντρα της. Ο σύζυγος να την παρακαλεί, να βάζει μεσίτη τον πνευματικό, αλλά και να την συντηρεί οικονομικά χωρίς να γογγύζει. Αυτή εκμυστηρεύεται στον πνευματικό, μετά απο πολλά, ότι κατάφερε να μείνει έγκυος από έναν άλλο, εκτός γάμου και πάει για τρίτο γάμο! Θρησκευόμενη και δεν κατανόησε πώς σκοπός του γάμου δεν είναι μόνο η παιδοποιία.Τα λεφτά εντωμεταξύ τα λάμβανε κανονικά από τον κανονικό της σύζυγο, εν πλήρει αναισθησία. Οπότε ασθενεί η κυρία αυτή και κινδυνεύει μάνα και παιδί. Ο κανονικός σύζυγος ζητά την προσευχή του πνευματικού! Ο πνευματικός του απαντά πώς δικαίως δοκιμάζεται αυτή γιατί το άδικο δεν το ευλογεί ο Θεός. Και τί λέει τότε ο απατημένος άνθρωπος πλην ευλογημένος: Για εκείνη παρακαλώ , αλλά και για το παιδάκι! Πονούσε το ξένο παιδάκι πού ήταν απόδειξη της απάτης και της κακίας της συζύγου του! Κόκκαλο ο πνευματικός! Διδάχτηκε από το

πνευματικοπαίδι! Γι αυτό και οι γέροντες λένε: Τί καλό θα ήταν κάποτε να διδασκόμαστε από τις αρετές των κοσμικών, και να αποφεύγουμε τις «αρετές» των χριστιανών.

Πηγή: trelogiannis.blogspot.gr